

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN DOZIJN VIOOLTJES

Monoloog

door

Nine van Haute

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.1974

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M) moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN DOZIEN VIOOLTJES* op te voeren moet de naam van auteur *NINE VAN HAUTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1992/220/28
ISBN 90-385-0171-4

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Nine van Haute
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dramatisch personage: Agnes, gescheiden, 44 jaar.

Plaats: Gemeubileerde studio.

Tijd: Ongeveer 19.30 h.

**AGNES, NIETS VERMOEDEND, VANUIT BADKAMER RICHTING PUBLIEK,
ZE SCHRIKT HEVIG.**

Jij?... Wat doe jij hier!... En uitgerekend vandaag!
Hoe wist jij dat ik hier... (kijkt naar inkomdeur) Was ze
dan niet op slot?

Nee! Zeg niets! Ik wil dat je weer weg gaat! Nu! Onmiddellijk!
Ik heb met jou niets meer te maken. Voor mij besta je niet meer.
(begeeft zich naar de inkomdeur, opent ze, wenkt met het hoofd wacht en na een poosje) Dus niet! Nog
altijd even vrijpostig als toen en nog steeds die ijzige "smile on your face".
(smijt de deur forsig dicht, stapt naar het raam en opent het) Langs hier misschien? Je weet
nooit, je had altijd al van die rare ideeën, of niet misschien?
(kijkt door het raam naar beneden) Zeven hoog! Zin? Kom, opgeruimd staat netjes.
(het raam blijft open) Goed, voor mij ben je in elk geval ongevaarlijk,
dat weten we zo langzamerhand al wel. (rug publiek) Voor mij ben je lucht,
en niets meer dan lucht.

Ik had mij voorgenomen om mezelf vanavond eens heerlijk te verwennen en de aanwezigheid van iemand die helemaal niet bestaat, lijkt me de moeite niet om mijn plannen te wijzigen. Ik blijf dus vanavond gezellig alleen thuis, begrepen! ALLEEN!

Hier thuis (heel plechtig en beschaafd) in mijn hemels paradijs, een bloeiende oase temidden van een wereld die stinkt naar rottigheid! (lacht geamuseerd) Hoor mij eens, hoe poëtisch... Ja, wie bij de hond slaapt (fronst even het voorhoofd) ... of beter, wie bij de hond geslapen heeft krijgt de vlooiën ook. De hond ? Stom he! (sec en kort) Enfin, een beest was 't in elk geval, of niet?

Zo, wat zal ik drinken? Rozebottel, of... wat zei die psychiater ook weer? Kamille... goed voor de zenuwen, kamille kalmeert. Alhoewel, ik voel me vandaag uitermate goed, heel rustig, zeer RELAXED. (Diepe zucht) Zalig toch zo'n avondje thuis helemaal alleen met mezelf.

't Had nochtans heel anders kunnen zijn. Nee... ik koos de juiste oplossing. (geamuseerd lachend) Ik geloof dat het de eerste keer in mijn leven is, dat ik mijn kat stuur. Goede titel voor mijn volgende roman: (plechtig) **"AGNES STUURT HAAR KAT"**

Toch maar kamille? Met amandelgebak? Waarom niet...! En nog chocolaatjes toe. (schikt alles op een klein schotel-tje en likt de vingertopjes af) Heerlijk!

(met nijd in de stem) Heerlijk, zo alleen.

(kijkt op de klok)

'k Zou nu misschien al in de schminkkamer zitten! Ja, make up voor T.V. is niet simpel. (lachend) 't Schijnt zelfs dat de mannen er ook ferm bijgeplamuurd worden!

(kijkt op de klok) 8.00 h! (een beetje ongerust) Zo dadelijk telefoon! Lieve hemel! Wat zou ik dan moeten zeggen? Stel je voor! Wat moet ik dan doen...? 'k Laat hem bellen! Maar misschien bellen ze dan wel de hele avond door. (paniekerig) Dat kan niet he, daar word ik veel te nerveus van!

Maar wat moet ik nu doen...? Als ze bellen? (angstige rustpauze) Wat zei je? Oh, ja natuurlijk, de stekker! (lachend van opluchting)

Dat ik daar zelf niet aan dacht. (trekt stekker uit het stopcontact, zucht van opluchting en plots weer boos) En voor de rest hou jij je ongegeneerde bek, begrepen, of ik bel de politie! (realiseert, kijkt naar de stroomloze draad, kort gejammer, smijt de draad woedend op de grond)

Een mens geraakt soms in een rare situatie verzeild, ik kan er nog steeds niet bij!

Oh, het water! (giet kokend water in theepotje en sussend) Toch maar kamille.

Stel je voor, uitgerekend op 1 april 's avonds belde er een type, een sjieke type. Ja, het was niet zo'n ongelikte beer zoals jij die zich ongevraagd en ongemeld in mijn zetel neerploft. Ik was al heel de dag op mijn hoede. Dit jaar niet meer, dacht ik. Niet meer met mij! De grap van vorig jaar - als je dat nog een grap kunt noemen - lag me nog te zwaar op de maag. Toen ik die man zag, werd ik eerst eventjes heel kwaad. Maar... ik liet het absoluut